

woensdag 30 sept. 2009

Je schrijft iets niet zomaar van
je af. Je rukt het op en vernietigt
het zoolwa het een blad papier raakt.
Oplappen om te sterven? Ik denk het niet.
Aan troost ben ik nog niet aan toe.
Er komt een ~~je~~ vrouw met een hoofddoek
op de bank naast mij zitten. Haar kind
dat toch al flink kan lopen fladdert wat
verder in het gras.

~~Ze groet me~~ We begroeten mekaar met
een een vluchtige blik.

Ik bel ~~haar~~^{mijn vrouw} om te zeggen dat ik hier
op een bank dingen uit de omgeving
zit te beschrijven, dat het vanavond

later zal zijn. "Literatuur is een illusie
die illusies vernietigt" schreef Arnon Grünberg
met die uitspraak raakt hij de kern
(de inkt is op...)